

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ज्ञानमेकस्य
 ततः पुनस्तुराधेयो हयानस्य रथेषुभिः ॥ ऋक्षवर्णान् जघानाशुतयो भौपाष्णि सारथी ॥ २२ ॥ सविपन्नरथो भीमो नकुलस्यापुतो रथं ॥ हरिर्यथा गिरेः शृङ्गं समा
 क्रामदरिंदमः ॥ २३ ॥ तथा द्रोणार्जुनौ चित्रमयुध्येतां महारथौ ॥ आचार्यशिष्यौ राजेंद्रकृतप्रहरणौ युधि ॥ २४ ॥ लघुसंधानयोगाभ्यां रथयोश्चरणेन च ॥
 मोहयंतौ मनुष्याणां चक्षूंषि च मनान् सिच ॥ २५ ॥ उपारमंत ते सर्वे योधा भरतसत्तम ॥ अदृष्टपूर्वपश्यंतस्तद्युद्धं गुरुशिष्ययोः ॥ २६ ॥ विचित्रानृतनामध्ये रथ
 मार्गानुदीर्यतौ ॥ अन्योन्यमपसव्यं च कर्तुं वीरौ तदेतुः ॥ २७ ॥ पराक्रमंत यो र्योधा ददृशुस्ते सुविस्मिताः ॥ तयोः समभवद्युद्धं द्रोणपाण्डवयोर्महत ॥ २८ ॥ आ
 मिषार्थं महाराजगगने श्येनयोरिव ॥ यद्यच्च कारद्रोणस्तुकुंती पुत्रजिगीषया ॥ २९ ॥ तत्तत्प्रतिजघानाशुप्रहंसंस्तस्य पाण्डवः ॥ यदा द्रोणो न शक्नोति पाण्डवं स्म
 विशेषितुं ॥ ३० ॥ ततः प्रादुश्चकारास्त्रमार्गं विशारदः ॥ ऐंद्रपाशुपतं त्वाष्ट्रं वायव्यमथ वारुणं ॥ ३१ ॥ मुक्तं मुक्तं द्रोणचापान् तज्जघान धनंजयः ॥ अ
 स्त्राण्यस्त्रैर्यदा तस्य विधिवद्धंति पाण्डवः ॥ ३२ ॥ ततोऽस्त्रैः परमैर्दिव्यैर्द्रोणः पार्थमवाक्रिन् ॥ यद्यदस्त्रं स पार्थाय प्रयुक्ते विजिगीषया ॥ ३३ ॥ तस्य तस्य विघाताय
 तत्तद्विकुरुतेर्जुनः ॥ सवध्यमानेष्वस्त्रेषु दिव्येष्वपि यथाविधि ॥ ३४ ॥ अर्जुनेनार्जुनं द्रोणो मनसैवाभ्यपूजयत् ॥ मेनेचात्मानमधिकं पृथिव्यामधिभारत
 ॥ ३५ ॥ तेन शिष्येण सर्वेभ्यः शस्त्रविद्भ्यः परंतपः ॥ वार्यमाणस्तु पार्थेन तथामध्ये महात्मना ॥ ३६ ॥ यतमानोर्जुनं प्रीत्या प्रत्यवारयदुस्मयन् ॥ ततो तैरिक्षेदेवाश्च गं
 धर्वाश्च सहस्रशः ॥ ३७ ॥ ऋषयः सिद्धसंघाश्च व्यतिष्ठंत दिदृक्षया ॥ तदप्सरोगिरिकर्णयक्षगंधर्वसंकुलं ॥ ३८ ॥ श्रीमदाकाशमभवद्भूयो मेघाकुलं यथा ॥ तत्र
 स्मांतर्हि तावाचो व्यचरंत पुनः पुनः ॥ ३९ ॥ द्रोणपार्थस्तवोपेताव्यश्चरंत नराधिप ॥ विस्तृत्यमानेष्वस्त्रेषु ज्वालयत्सु दिशो दश ॥ ४० ॥ अब्रुवंस्तत्र सिद्धाश्च ऋष
 यश्च समागताः ॥ नैवेदं मानुषं युद्धं नासुरं न च राक्षसं ॥ ४१ ॥ न देवं न च गंधर्वं ब्राह्मणं वमिदं परं ॥ विचित्रमिदमाश्चर्यं न नो दृष्टं न च श्रुतं ॥ ४२ ॥ अतिपां
 डवमाचार्यो द्रोणं चाप्यतिपाण्डवः ॥ नानयोरंतरं शक्यं द्रष्टुमन्येन केनचित् ॥ ४३ ॥ यदिरुद्रो द्विधा कृत्ययुध्येतात्मानमात्मना ॥ तत्र शक्योपमाकर्तुमन्यत्र तु न
 विद्यते ॥ ४४ ॥ ज्ञानमेकस्य माचार्ये ज्ञानं योगश्च पाण्डवे ॥ शौर्यमेकस्य माचार्ये बलं शौर्यं च पाण्डवे ॥ ४५ ॥

मिति आचार्यो ज्ञानस्य शौर्यस्य चावधिरित्यर्थः अर्जुनस्तु योगेन बलेन चाधिकः कृष्णसारथिर्गांडीवदीव्यरथश्च जंबूतथादिभिर्यो वनेन च युक्तत्वात् तथाच योगबलाभ्यामाचार्यसाम्यं प्राप्त इत्यर्थः ॥ ४५ ॥